

יביע אומר

בראשות הרב יגאל כהן שליט"א

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרה"ג יגאל כהן שליט"א

הדרך לבטחון

פרשת נשא

עלון מס' 415

זמני השבת

הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסה:	19:29	19:32	19:29
יציאה:	20:21	20:24	20:20
ר"ת:	21:19	21:20	21:16

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 19:10

מאמר השבוע

הנהגות מרן

שאלות ותשובות

דוד המלך

לאשת ההיל

פנינים מהפרשה

מוסר עם סיפור

פניני הדף היומי

שמירת הלשון

רבנים שואלים אותי, נכון הדבר שהבוטח בה' זוכה לדברים הרבה, אבל זו דרישה גבוהה מאד, כל היום לבטח על הבורא ותבטח. איך אפשר להגיע לדרגה נשגבה זו? רבנו בחיי מביא בענין זה שבעה דברים המביאים את האדם לידי בטחון שלם בבורא ותבטח. "אולי לא מגיע לי?"

בכל מקום אשר דברתי על נושא הבטחון בה' נשאלתי שאלות אלו: "אולי לא מגיע לי? מי הבטיח לי שהכל יהיה בסדר? עברתי עברות רבות, אולי ה' ירצה להעניש אותי?" את התשובה לכל השאלות הללו נבין באמצעות התנהגותו של הילד הקטן והמתוק במשפחה. הוא עדין לא עשה משהו מועיל במשך חיו, עדין לא למד תורה, לא הביא פרנסה למשפחה ולא יצר דבר חשוב. ואף על פי כן אנחנו נוהגים לו מקל הלב, בשפע גדול, ללא שום תמורה וכונה לקבל בחזרה. הילד הקטן מרשה לעצמו לבקש ממתקים, טיולים ופנוקים, ואינו חושב אולי לא מגיע לו. הסבה לכך היא פשוטה מאד: "אבא ואמא אוהבים אותי כל כך, ועל אף שלא מגיע לי, הם יתנו לי".

דבר זה למדתי מבתי הקטנה, כמעט בכל יום נגשת היא אלי עם חיוך מקסים בשאלה: "אבא, אני יכולה לקבל מסטיק, אני יכולה לקבל שקל לקנות ממתיק בנות?" מעולם לא עלה על דעתה, אולי לא מגיע לה. היא יודעת כמה אבא אוהב אותה, והיא סומכת על האהבה הזו שאבא יתן לה את מבקשה בגללה. יתרה מזאת, אני מרגיש בלבי שאני רוצה לתת לה יותר ממבקשה כדי שיהיה לה טוב ולראות את החיוך שנסוך על פניה בעת אכילת הממתק. וכל זה למה? בגלל אהבתי אליה.

הבורא יתברך כבר קבע בתורתו: "בנים אתם לה' אלוקיכם", "אהבתי אתכם אמר ה'". כדי להגיע למעלת הבוטח חביב אדם להזכיר ולשגן בכל יום את המשפט: "ה' אוהב אותי", ובמשך הזמן תפגש בלבבו משמעות הדבר.

מיה האהבה הכי גדולה בעולם? כדי להבין את גדל אהבת הבורא ליהודי אביא דגמא ששמעתי בשם אחד האדמו"רים זצ"ל. כל האהבות שיש בעולמנו כמו אהבת אם לילדיה, אהבת אב למתן ספרו של הרב יגאל כהן.

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת לברכה ורפואה הצלחה בטל: 03-8000770 פרטי ח-נ לתרומות: בנק מרכנתיל 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

המוסעדה

יש לכם שמחה במשפחה? ברית, חתונה, בר מצוה.

ידועה המטבח ליקים סעודת עניים באותו היום לאנשים שאין להם בתרומה של 400 ש"ח המתחמט ב"מוסעדה"

תורם שותפים להאכל למעלה סמאה ועפרים איש להצלחתם

להשתתפות חייגו: 03-8000770

שאלות ותשובות

מאת הרב יגאל כהן שליט"א

שאלה: כשאוכלים גלידה בגביע האם יש לברך על הגביע בנפרד?
תשובה: אם הגביע חשוב וטעים ומברכים עליו, אבל אם זה גביע ששוט שאין לו כ"כ טעם ורק נועד בעיקר להחזיק את הגלידה אין צריך לברך עליו ונפטור בברכת שהכל. עיין מרן או"ח סי' רב סעי' יב ובאול"צ ח"ב עמ' קכו.

שאלה: מי שהתגייר שהיה קטן ביחד עם הוריו האם צריך לחזור ולהתגייר כשיגדל?

תשובה: קטן שהתגייר עם הוריו נחשב יהודי לכל דבר ועניין ואין צריך גיור נוסף אולם אם כאשר יגיע לגיל מצוות יאמר שרוצה לחזור להיות גוי הגיור בטל, אבל אם רצה להיות יהודי שיגדל הרי הוא יהודי ואין יכול להתחרט שוב. מרן יור"ד סי' רסח סעי' ז-ח.

שאלה: האם מברכים על כדור מציצה לכאב גרון?

תשובה: אם יש לו טעם טוב מברכים עליו ועל כל תרופה שיש לה טעם, מרן ש"ע או"ח סי' רד סעי' ח.

שאלה: האם מותר לקלף מלפפון או גזר בשבת?

תשובה: מותר לקלף ואין בזה חשש בורר כלל, ובאופן שהקליפה מחוברת כגון מלפפון או גזר הנ"ל מותר אפילו שאינו עושה כן על דעת לאכול מיד אלא מניח כל שהוא לצורך השבת מותר [בשונה מרימון או תפוז שצריך לקולפו סמוך לאכילתו] ומעיקר הדיון יש להקל אפילו שעושה כן ע"י מקלף המיוחד לכך [הליכות עולם ח"ד וילק"י שבת ג עמ' שכ והלאה].

שאלה: אדם שנמצא בביתו ואין לו כיפה האם רשאי לברך שמניח ידו על ראשו?
תשובה: אינו רשאי לברך כך אלא א"כ מניח בגד או דבר אחר על ראשו או שיקבש מחבירו שיניח ידו על ראשו, ויש מקילים על ידי הזרוע אך להלכה אין להקל בזה אלא רק באופנים הנ"ל [ע"י תרומת הדשן ח"א סי' י שו"ע סי' צא סעיף ד עין יצחק ח"ג עמ' סד וסה ובס' ברכת ה' ח"א פרק ז הלכה מד].

הנהגות מרן

רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

אין דבר העומד בפני הרצון

בהיות הנער רבי עובדיה כבן 14, חשקה נפשו בתורה גם בלילות כבימים. הוא רצה לישב ולהתמיד בלימודו עד לשעות הקטנות של הלילה, אך הוריו לא הסכימו לזאת מחשש שמא יזיק הדבר לבריאותו. מה עשה הנער שרצונו היה עז לתורה? התארגן בערב לשינה כשאר אחיו, שכב במיטה כמו כולם, ומשראה שהכל נמים את שנתם, לבש את בגדיו על הפיג'מה, ויצא את הבית בחשאי כאשר רגליו מוליכות אותו אל בית המדרש הסמוך לביתם "באר שבע" שבשכונת בית ישראל. את המפתח קיבל מיד הגבאי מבעוד יום, פתח את בית המדרש, הדליק את האור, וישב ללמוד בחשק גדול כאוות נפשו במשך כשלוש שעות. בסיימו את לימודו, חזר אל ביתו בשמחה וגיל, גם את שנתו כשאר אחיו, וקם עם כולם כאילו לא ארע דבר.

אחיו המנוח רבי אברהם ז"ל הבחין מספר לילות בנעשה, והתלבט האם להודיע זאת להוריו, כי סוף סוף נעשה כאן דבר בחשאי נגד רצונם. ומה גם שהדבר עלול אולי להזיק לבריאותו של אחיו. אך משמים דאגו לשנות את מחשבתו, ואכן במחשבה שניה נמלך בדעתו, והחליט שלא להודיע על כך להוריו, כי הלא אחיו הולך למקום טוב ולמטרה טובה ברוך ה', ולא למקומות לא טובים חס ושלום, ואדרבה כך יכול הוא לעלות ולהתעלות בתורה, ולמה לו להפריעו... ("מלך ביפויו" עמוד 35)

ל"ביע אומר" - הרב יגאל כהן שליט"א בכל עמדות נדרים פלוס

ניגון ארנב

דוד המלך

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

המלך דוד" סוד כוחו של גוליית מערכה מול מערכה

לאחר שנודע לפלישתים שרוח רעה תקפה את שאול המלך, העזו פניהם ובאו להילחם בעם ישראל, בחופצתם פלשו לתוך שטח שבט יהודה, כשנודע הדבר לשאול המלך, החל לגייס את עם ישראל על מנת להדוף את הפלישתים, הנביא מתאר שעם ישראל חששו להיכנס למלחמה מול הפלישתים, אלא יצאו ועמדו זה מול זה (שמואל א יז, כא) "מַעַרְכָּה לְקִרְיַת מַעַרְכָּה". במהלך ימי ההמתנה שארכו ארבעים יום, יצא ממחנה הפלישתים אדם ענק בשם גוליית, הנביא (שמואל א יז ד) מתאר את גובהו "שֵׁשׁ אַמּוֹת וָרֶבֶעַ" ('זרת' הכוונה לחצי אמה), ובמשנת רבי אליעזר (פרשה ה) מובא, שלגוליית ושלוש אחיו היו עשרים וארבע אצבעות, כשבכל כף יד שש אצבעות, וכולם היו מחפרים ומגדפים את בורא עולם, וכולם הוכו על ידי דוד, שמיד לאחר מפתלם אמר שירה. מכיון שעם ישראל אין כוחו אלא בפיו, כלי מלחמתו של דוד המלך היו שירות ותשבחות לבורא עולם. והגמרא (סוטה מב ע"ב) מוסיפה שהנביא לא תאר אפילו חצי משבחיו של אותו

רשע, משום שאסור לספר בשבחם של רשעים, והסיבה שבכל זאת מופיע תיאור חלקי על גבורתו, כדי לחלוק כבוד לדוד המלך שהצליח לגבור עליו.

גובהו של גוליית וניצוצות הקדושה

ונשאלת השאלה, האם זה במקרה שגובהו של גוליית היה שש אמות, עם שש אצבעות בכף היד, כשסך הכל היו לו עשרים וארבע אצבעות? על מנת להבין את הדברים, עלינו לשוב לתחילת מגילת רות, שם מתארת המגילה את נעמי השבה לארץ ישראל, ועימה שתי כלותיה רות ועורפה, נעמי שידלה את כלותיה לחזור לביתם כדרך שדוחים את הבא להתגייר, אך רות שהכירה את האמת שביהדות, התעקשה לשוב עם נעמי, ואילו עורפה שבה לבני עמה, המדרש (פסיקתא זוטרתא רות א ד) מוסיף שעורפה נקראה בשם זה משום שהפכה עורף לחמותה. והמגילה מתארת את שלב הפרידה בין עורפה לנעמי, כשכלל פרט בפסוק ישנו חשיבות רבה, (רות א, יד) "וַתִּשְׁנֶה קוֹלָן וַתִּבְקְעֶנָה עוֹד, וַתִּשֶׁק עֲרֶפֶה לְחַמּוֹתֶיהָ, וְרוֹת דִּבְרָה בָּהּ". צורת הפרידה היתה עם דמעות ונשיקה, ומדוע? מכיון שעורפה היתה נשואה לכליון (מלשון כליה) בנם של נעמי ואלימלך, שהיה מגדולי הדור ופרנסיו (בבא בתרא צא ע"ב), וכתה ערפה והיו בה ניצוצות קדושה, וכעת

חדש!!! יצא לאור הספר "המלך דוד" שמואל ב - לרכישה באתר "אופקים בוקס", או 02-642885

שעות פנים!
ממשיכים בבניה
ולכם יש לכם אפשרות להיות שותפים בכל הזכויות שיהיו במקום!
ניתן להנציח להצלחה/לרפואת/לע"נ

מטר 400x36
חצי מטר 200x36
אמה 100x36

03-8000770

קו לימוד יומי לנשים ובנות מתוך ספר "שער הבטחון המבואר" מאת הרב יגאל כהן שליט"א
2 - 3 דקות ביום להצטרפות חייגי:
054-8502066

לאשת החיל

להזין חברתי

אסתר היא מזכירה אצלנו בארגון, יש לה אופי כזה מתוקתק ומסודר. היא מזכירה מעולה שעושה כל מה שצריך. מה גם, היא אף פעם לא מבזבזת את הזמן בעבודה. היא ממש נזהרת מגזל. יותר מהרגיל.

צדיקה כזו. לעיתים בעבודה חברות אחרות כבר צוחקות עליה מרוב שאינה מסיטה את ראשה מהמחשב ואת אוזנה מהטלפון שבמשרד. היתר לעיתים מדברות, לעיתים יוצאות לרגע, גזל או לא – זו שאלה אחרות. העניין שאנו דנים בו הוא חברתי ולא הלכתי. האם אסתר אמורה להיכנע ללחצי החברה ולצאת לאכול קצת יותר מהמותר? והאם היא צריכה להרגיש פחות מקובלת בחברה בגלל שהיא מקפידה על משהו שאחרות פחות? ואולי בליבה מתנגבת התחושה שהיא הרבה יותר טובה מיתר המזכירות שבמשרד?

על כל אלו – התשובה היא לא. חס ושלום מלחשוב שהיא יותר טובה מאחרות. לכל אחת יש את הנקודה שבה היא חזקה יותר, ולכל אחת יש ניסיון שונה משל האחרות. כשם שפרצופיהם שונים כך דעותיהם שונות. כל אחת היא עולם אחר, שונה ויפה בעיני השם יתברך שברא את השוני הזה בכוונה תחילה.

היא גם ממש לא צריכה להרגיש פחות טוב עם עצמה בגלל השוני בינה לבין חברותיה, כל אחת מה שטוב לה תעשה, מה שמתאים לה, ומה שהיא מסוגלת להקפיד עליו יותר. כל אחת יש לה את ההלכות שהיא שומרת עליהן יותר או פחות, וישנן גם חומרות מסוימות שהיא מתחברת אליהן פתאום.. אבל תמיד צריך לכבד את האחר ולא לעשות חומרות על חשבון אף אחד. ובטח ובטח שלא להתנשא מעל אף אחד בעולם, כי זה כבר פולש למידת הגאווה שגרועה יותר מכל המידות שבעולם, ובטח שלא מקרבת לאבינו שבשמיים.

לעיתים יש לך משהו שאת מקפידה עליו יותר מהאחרות, אצלך זה כבר לא ניסיון בעוד שאצל חברותייך זה יכול להיות קשה ביותר.. וזה בסדר, כל אחת עם התיקון שלה בעולם הזה, עם הקושי והשכר בהתאם למאמץ הספציפי שלה.

יש אחת שקל לה ללכת עם חציאות ארוכות ואין לה ניסיון בזה, ויש אחת שכל סנטימטר שהיא מאריכה בחציאת מגיע אחרי בכיות ותחנונים להשם. כל אחת יש לה עניין אחר בהתחזקות מול בורא עולם. כל אחת תרגיש טוב עם מה שהיא עושה, ועם מה שהיא עדיין לא עושה. אז אחת מקפידה מאוד על גזל בעבודה והשנייה על דבר אחר, לא נתנשא על אף אחת וגם לא נשתנה בשל שום לחץ חברתי.

אף אחד לא יודע את הפנימיות שלך, רק הקב"ה יודע מהיכן נוצרת ומה התפקיד שלך בעולם. כל אחת תעשה את הטוב בעיניה מול בוראה, זה הכי חשוב. שבורא עולם ישמח בך ולא אף אחד אחר. ככל שננטרל את עצמנו מתחרויות הסביבה כך נוכל להתמקד במה שאנחנו באמת, בלי להשוות לאף אחד ולשום מצב רוחני אחר. כדאי תמיד לשאוף להיות יותר ויותר קרובה להשם בכל מיני תחומים, אך מתוך שמחה והכרה באיזו מדרגה אני היום ומתי מתאים לי לנסות לעלות עוד מדרגה. לא לקפוץ ולא להיתקע. לעלות הדרגתי ובטוח, בשמחה ואהבה. בהצלחה.

מוסר עם סיפור

מאת הרב יעקב עמר שליט"א

הספריות שהצילו מנשואי תערכת (ב)

המלשך משבוע שעבר:

תקציר: בחור שניצא מדרך התורה, והדרדר עד שעמד להנשא לגויה, בא לשבת כְּדִי שְׂבִמְצָאֵי שְׁבַת הַהֲדִיעַ הַהֲרִיזוּ עַל הַתְּכֵנִית הַנּוֹרָאָה, בְּשֶׁבַת הַלֵּךְ לַשְּׁעוֹר שֶׁל הָרֵב שְׁטִינְמַן, אֲחֵרֵי הַשְּׁעוֹר אָמַר לוֹ הָרֵב עַל גְּדֵל מַעֲלָתוֹ הַהֲרִיזוּ הַתְּשׁוּבָה שֶׁלוֹ אֲפֹלוּ בְּזַמן מוּעָט.

בְּמוֹצָאֵי שְׁבַת הַבְּחור פּוֹנֵה אֶל הוֹרֵיו וְאוֹמַר לָהֶם, בְּאֵתִי לְכָאן שְׁבַת בְּשָׁבִיל הַהֲדִיעַ לָכֶם דָּבָר דְרַמְטִי, שְׂאֵנִי עֲמַדְתִּי לַהֲנָשָׂא לַגּוֹיָה, אֲבָל כְּבָר הוֹדַעְתִּי לְבַחְרָה שְׂאֵנִי עוֹזֵב אוֹתָהּ, וְהִכַּל בְּזִכּוֹת הָרֵב שְׁטִינְמַן, וְהוּא אוֹמַר תְּבִינּוּ אֲנִי נִמְצָא בְּשֵׂאֵי הַשֶּׁפֶל, לֹא שְׁמַרְתִּי כְּלוּם לֹא שְׁבַת לֹא כְּפּוֹר לֹא פִסַּח הָיוּ לִי רַק 40 דְּקוֹת שֶׁל הַהֲרִיזוּ תְּשׁוּבָה, וְהָרֵב שְׁטִינְמַן הִפָּךְ אוֹתִי לְבַעַל תְּשׁוּבָה, וּמִקְנָא בִּי, אֲמַרְתִּי לַעֲצָמִי זֶהוּ, אֲנִי עוֹזֵב הַכֹּל, וְחוֹזֵר, וְרִצִּיתִי עֲקֹשׁוּ לְבַקֵּשׁ מִמְּכֶם, אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְחַזֵּר לְתֵל אֲבִיב אֲנִי רוֹצֵה לַהֲשֵׂאֵר כְּאֵן וְלִלְקַח לִישִׁיבָה, הַהוֹרִים פָּרְצוּ בְּכִי, וְהוֹדוּ לְבוֹרֵא עוֹלָם, וְאָמְרוּ לוֹ אֲתָה פֹה אֲתָנוּ תָּמִיד.

הַבְּחור הֵלַךְ לִישִׁיבָה וּבְרוּךְ ה' עוֹלָה וּמִתְעַלָּה בְּדֶרֶךְ הַתְּרוּהָ וְהִירָאָה, הָאֲבָרְךָ שֶׁלֹּמֵד אֹתוֹ בְּיִשִּׁיבָה, שֶׁשָּׁמַע אֶת הַסְּפּוֹר הַמְּבָהִיל הַזֶּה. שְׂאֵל אֶת הַבְּחור שְׂאֵלָה עֲצוּמָה: אֵיךְ יִתְּנֵן שְׂבִיחָה שְׂנִמְצָא בְּשֶׁפֶל הַמְּדַרְגָּה הַרוֹחֵמִית, עוֹמֵד לַהֲנָשָׂא לַגּוֹיָה, וְעֵנֵן אוֹתוֹ שְׁעוֹר גְּמֵרָא שֶׁל הָרֵב שְׁטִינְמַן, הֲיִתְּכֶן? הַאֲמַנְם?

עֵנֵה לוֹ הַבְּחור תְּשׁוּבָה מִפְּתִיעָה לֹא פָחוֹת מִהַשְּׂאֵלָה.

פנינים מהפרשה

"ועשה הבחן אחד להצאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר הטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא" (במדבר ו, יא).

אומרת הגמרא במסכת נדרים (דף י' עמוד א'): תניא ר' אלעזר הקפר ברבי אומר: "וכפר עליו מאשר הטא על הנפש" (במדבר ו, יא) וכי באיזו נפש חטא זה (הנזיר)? אלא שציער עצמו מן היין. והלא דברים ק"ו, ומה זה שלא ציער עצמו אלא מן היין נקרא חוטא, המצער עצמו מכל דבר על אחת כמה וכמה, ומכאן שכל היושב בתענית נקרא חוטא ע"כ. ובמסילת ישרים (פרק יב) הביא את דברי הירושלמי (נדרים ט, א): 'לא דיין מה שאסרה תורה, שאתה בא לאסור עליך דברים אחרים?! והוסיף וכתב וז"ל: והרי מה שראו חז"ל בחכמתם שצריך לאסור ולעשות משמרת וכבר עשוהו, ומה שהניחו להיתר הוא מפני שראו היותו ראוי להיתר ולא לאיסור, ולמה נחדש עתה גזירות אשר לא ראו הם לגזור אותם? ועוד, שאין גבול לדבר הזה, ונמצא אם כן האדם שומם ומעונה ולא נהנה מן העולם כלל, וחז"ל אמרו (ירושלמי קידושין ד, יב) שעתידי אדם ליתן דין לפני המקום על כל מה שראו עיניו ולא רצה לאכול ממנו, אף על פי שהיה מותר לו והיה יכול, ואסמכוה אקרא (קהלת ב, י) 'וכל אשר שאלו עיני לא אצלתי מהם' עכ"ל.

והדברים טעונים הסבר, שהרי ציונו הכתוב: "קדשים תהיו" (ויקרא יט, ב), ומדוע הנמנע מלהנות בעולם הזה יותר מהמותר נקרא חוטא?! ואפשר לבאר זאת על פי היסוד הנצרך ביותר לאדם שרוצה להתקדם ברוחניות, והוא 'עלייה בשלבים'. ואכן מצינו גדולים וצדיקים בדורות האחרונים שצמו והסתגפו בצורה שאין בן אנוש יכול להבין, וברור שלא עברו על דעת תורה, אך בכל אופן יש לברר מהו ההבדל בינם לבין הנזיר שנקרא חוטא?

אלא שהנזיר קיבל על עצמו פרישות מיין, תספורת, והתקרבות אל המתים ברגע אחד, ולא יתכן שכל אחד שקיבל על עצמו נזירות עשה זאת מתוך שיקול דעת והתבוננות אמיתית.

אך הצדיקים האחרים ששמענו עליהם סיפורי סיגופים ותעניות, הרי שהם התקדמו מעט ובהדרגה בבחינת "חכם המכיר את מקומו", וכלשון בעל חובות הלבבות (שער אהבת ה' פרק ז): "והתנהל לאט ובמתן בקנות המדות הטובות, כפי שיסבלהו ענייך, והיזהר מן הריבוי וההפלה מבלי הדרגה פן תאבד, כי רוב השמן בנר היא הסיבה לכבות אורו".

נמצא למדים מוסר השכל מפרשה זו, שאל לו לאדם לקפוץ לדרגה שאינה שלו, והדרך הנכונה היא להתחזק במשהו אחד, ואחר שקונים אותו בקניין הנפש אפשר לעלות קומה נוספת עד שגם היא תתבסס אצלו, וכן הלאה עד שיהא מתוקן במידות ומצוות, ועל ידי זה יעלה בסולם המעלות.

(הרב יוסף דהן הי"ו)

אמר לו כְּדִי לַעֲנוֹת לְךָ אֲנִי יִסְפֵּר לְךָ סִפּוֹר: הִיִּיתִי יְלֵד בְּכֶתֶה ד', הַמְּלַמֵּד בְּתַלְמוּד תּוֹרָה לְקַח אוֹתָנוּ לְבַחְיָה אֲצֵל הָרֵב שְׁטִינְמַן זצ"ל, הָרֵב שְׁטִינְמַן הִתְחַיֵּל לְבַחֵן, עֵבֶר אֲחָד אֲחָד וְעָנּוּ לוֹ, הֲגִיעַ אֵלַי וְלֹא עִנִּיתִי כְּלוּם, נִסָּה הָרֵב שְׁטִינְמַן הַהוֹרִיד אֶת רְמַת הַשְּׂאֵלָה, וְשׁוֹב אֲנִי לֹא עוֹנֵה, וְשׁוֹב בְּפִעֵם הַשְּׂלִישִׁית נִסָּה וְאֲנִי לֹא עוֹנֵה, אֵיכָשֶׁהוּ הָרֵב שְׁטִינְמַן יָצָא מִן הַעֲנָן.

לְאַחַר הַבְּחִינָה בְּכָךְ אֶת פְּלָנוּ, וְחִלַּק סְפָרִיּוֹת לְכָל אֲחָד, אֲנִי לֹא נִגְשָׁתִי כִּי לֹא עִנִּיתִי, וְאֵז מִן הָרֵב שְׁטִינְמַן קָרָא לִי, נִגְשָׁתִי, וְהָרֵב שְׁטִינְמַן הִבִּיא לִי שְׁלוֹשׁ סְפָרִיּוֹת, תְּהִיִּיתִי, לְמָה הָרֵי לֹא עִנִּיתִי, אָמַר לִי הָרֵב, דַּע לְךָ שְׂדֵרְךָ הַתּוֹרָה הַיֵּא לֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל הַתּוֹצָאָה, הַיֵּא לְהִסְתַּפֵּל עַל הָעֵמֶל, כֹּל הַחֲבָרִים שֶׁלְּךָ עָנּוּ פִּעַם אֲחַת, אֲתָה נִסִּית שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים, מִגִּיעַ לְךָ שְׁלוֹשׁ סְפָרִיּוֹת.

מִמְשִׁיךְ הַבְּחור וְאוֹמַר לְאֲבָרְךָ, דַּע לְךָ שְׂהִיִּיתִי בְּמִרְפֶּסֶת וְאָבָא שְׁלִי אָמַר לִי אֲנִי הוֹלֵךְ לַשְּׁעוֹר גְּמֵרָא שֶׁל הָרֵב שְׁטִינְמַן, זֶה לֹא עֵנֵן אוֹתִי וְעִמְדָה לִי עַל הַלְשׁוֹן עֲקִיצָה עֲסִיסִית, מָה הוּא חוֹשֵׁב בְּכֹל, אֲבָל נִזְכַּרְתִּי בְּסְפָרִיּוֹת, בְּשַׁעַם הַמְּתוֹק שֶׁהָרֵב שְׁטִינְמַן הַשְּׂאִיר לִי, אֲמַרְתִּי לְרֵב הַזֶּה אֲנִי הוֹלֵךְ, לֹא מֵעֵנֵן אוֹתִי כְּלוּם, וּבְמִיחָד שֶׁחֲשַׁבְתִּי לַעֲצָמִי לְפָנַי שְׂאֵנִי חוֹצֵה אֶת הַקְּוִים לְעַבֵּר אֲצֵל אֲדָם שֶׁהֵאִיר לִי כְּזֶה טַעַם מִתּוֹק אֲנִי חִיב לְלָקַח אֵלָיו, מִכָּאן הִכַּל הַסְּטוּרָה...

אֲחִי וְרַעִי אֲנוּ עוֹמְדִים בְּפִרְשֵׁת נִשְׂא' הַפְּרָשָׁה הַכִּי אֲרָכָה בְּפִסּוּקִים 176 פְּסוּקִים, הַמֵּיִלָּה נִשְׂא זֶה מְלִשׁוֹן הַתְּרוּמָמוֹת, כְּשֶׁהִיִּדוּ מִתְרוּמָם כָּל דְּרָךְ שֶׁהֵאִיר צָרִיךְ לַדַּעַת וְלִזְכֹּר, שֶׁהוּא מִתְרוּמָם וּמְרוּמָם אֲחֵרִים, הִנֵּה לָנוּ סְפָרִיּוֹת עִם מַחְשָׁבָה אֲמִתִּית וְכַוְנָה הַצִּילָה אֶת הַבְּחור מִדְּרַת שַׁחַת.

שְׁבַת שְׁלוֹם וּמְבֹרָךְ.

המסעדה
מסעדת חמסר נפית "יבוע אומר"
מסעדה מיוחדת לרגל יום השבת

**יש אזכרה
לאחד מיקירכם?**

בתרומה של 400 ש"ח השתתפות ב"מסעדה"
החי שותפים להאכיל למעלה ממאה ועשרים איש לעילוי נשמתם

להשתתפות חייגו: 03-8000770

שמירת הלשון
מאת הרב אהוד מולאי שליט"א

ישועת ה' בהרף עין (מודרש לקה מוזב)

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים "מחזיק באזני כלב, עובר מתעבר על ריב לא לו" (משלי כ"ו י"ז)
נשאלתי מאת ידידי בדרכי ברחוב, חבר שללבי מאוד קרוב, שאתמול כאשר בא להכנס לבנין, הוא שמע צעקות חזקות מהגון. ואחריו נשמע גם אחד הדיירים, שאת קולו על הגגן הוא הרים. ובמשך כמה דקות, הצעקות אינן פוסקות. כל אחד מאשים את השני, וחברו טוען זה לא אני. והאמת שלא יכולתי להתאפק, כי אותי זה ממש ריתק. ובלי שישמו לב נשארתי להקשיב, מה אומרים ועל מה הריב. איך כל אחד את השני מאשים, את יצרי זה מאוד הרשים. ופיתה אותי להקשיב לנאמר, עד שהגגן עם צעקותיו גמר. וכאשר נגמרה המריבה, נעלמתי מהסביבה.

והשאלה האם היה מותר להקשיב, לכל האשמות באותו הריב? ועניתו שכאשר יש ריב בין בני אדם, אסור לו לשמוע את טענות מריבתם, מה שאומר כל אחד על חברו, אסור לשמוע את קול דברו. ויש בזה איסור לשון הרע על האחר, אף שיצר הסקרנות מתגבר. ואם מאזין כדי להשכין ביניהם שלום, זוהי מידה טובה כיהלום, ומותר לו לדבריהם להקשיב, ועל ידי כך על טענותיהם להשיב, בכדי להפסיק את הריב (חוט השני פרק ט' אות א' עמוד תע"ח).

ונסיים בדבריו המתוקים של גאון ישראל, שראוי לגמור עליהם את ההלל. רבי עקיבא איגר זצ"ל תמיד היה אומר, שאדם צריך להיות כמו קוביית סוכר כלפי החבר. התפקיד היחיד של קוביית הסוכר, היא למתק את המשקה המר. ואף שעל ידי כך היא נמסה ונעלמת, סוף סוף למתק לאחרים את המשקה היא גורמת. וזהו התפקיד של כל אדם בעולם, לשמח את השני באופן מושלם, לתת לו הרגשה של מתיקות בחיים, ולהשתדל תמיד אותו להרים. נזכה לשמח לשמוח עם כל אחד ואחד, ותבוא גאולת עולמים מיד.

ניתן לשמוע חיווך קצר (כדקה וחצי) מידי יום ביומו בהלכות שמירת הלשון, בטל: 077-2222-069 שלוחה 3 ואחר כך הקש 1. שמעו ותחי נפשכם! כמו כן ניתן לקבל חומר (מיוחד) לזיכוי הרבים בשמירת הלשון בטל. 052-768-3816.

פניני הדף היומי
מאת הרה"ג ירון מרדכי זכאי שליט"א

תפילה בבית הכנסת רחוק או קרוב

שכר פסיעות יש (בבא מצאיה דף ק"ז) בסוגינתו מובאים הדרשות של חז"ל על הפסוקים של הברכות "ברוך אתה בבוואך" "ברוך אתה בעיר" שיהא ביתך סמוך לבית הכנסת כך שתהא סמוך לבית ה' שהוא מקום מקודש, אמנם רבי יוחנן לא דרש כך משום שהוא סבר שישנו שכר פסיעות לאדם שמטריח את עצמו ללכת לבית הכנסת רחוק וכתב הגר"ח ב"בן יהודע שאף שכתוב במשנה באבות (פרק א' משנה ג') שצריך לקיים מצווה שלא על מנת לקבל פרס ושכר, מכל מקום אם הוא טורח יותר מכדי צורכו מותר לבקש על כך שכר, ובספרו שו"ת תורה לשמה סימן מ' דן הרב כשאדם רוכב באופניים האם גם כן הוא מקבל שכר פסיעות או דווקא שהוא הולך ברגליו.

והגון אברהם (סימן צ') פסק לפי המבואר בסוגינתו שאם ישנם שתי בתי כנסיות בעיר מצווה ללכת לרחוקה יותר משום שאז הוא יקבל שכר פסיעות, אולם הגאון ר' דוד פארזו חילק שאת מדובר בתלמיד חכם שמנצל כל דקה ללימוד תורה הקדושה עדיף יותר שיתפלל בבית הכנסת הקרוב אליו כדי שלא יתבטל מלימודו שחשוב הרבה יותר לאין ערוך משכר פסיעות שכן תלמוד תורה כנגד כולם, וכן פסק הגר"ח פלאג'י. וכמו כן שכל דברינו בבית הכנסת שיש בו ציבור הגון והכל מתנהל על פי ההלכה ומתפללים בזמן קריאת שמע וזמן תפילה והשליח ציבור הוא אדם הגון וירא שמים.

ובספר שדי חמד כתב שמה שיש מצווה להתפלל בבית הכנסת הרחוקה משום שכר פסיעות כשיש עובר בדרך ליד בית הכנסת הקרובה שבמצב כזה אזי הוא צריך להכנס ולהתפלל שם, שאם לא יעשה כך הרי הוא עובר על איסור שאין מעבירין על המצוות דהיינו שאם נקריית לפניך מצווה צריך לקיים אותה במקום זה כעת ולא להמשיך הלאה, אלא אם כן מדובר שישנה עדיפות על פי ההלכה להתפלל במקום הרחוק, וכן שבבית הכנסת הרחוק מתפללים לפי הנוסח שלו ומנהג אבותיו.

ומכאן נלמד שראוי לכל אדם להטריח את עצמו לדבר מצווה ולפום צערא אגרא, ואף שאדם יכול ללמוד בביתו מכל מקום הלימוד בבית המדרש הוא חשוב ויקר פי כמה וכמה ואחז"ל כל הלומד בבית המדרש אינו שוכח לימודו.

שבת שלום

המעוניין לרכוש את הדיסק אונג'י על כל מסכתות הש"ס הדף היומי ושיעורים בהלכה יצור קשר 0527630352 כמו כן לשמיעת קו הדף היומי העולמי 24 שעות ביממה 055-9302663

**פיטום הקטורת
מתוך הקלף**

**מסייעים לפעילות
וזוכים בסגולה הידועה לפרנסה**

כמו שכתב רבי חיים פלאג'י בספרו כף החיים לקרוא פיטום הקטורת מותך הקלף. תורמים 400 ש"ח למשך 36 חודשים ומקבלים פיטום הקטורת שנכתב ע"י סופר ירא שמים על קלף

טל': 03-8000770

בשבת והלל לה' יתברך שגוזלים אתי להודיע כי יצא לאור הספר "שיעורי הרב יגאל בה"ן"

פרק מחשבת אמונה ומצוות שסודות, אהבת ה' וחיטת הילדים

ניתן לחשג בטל: 03-8000770 או דרך האתר yabla-omer.co.il ובתיירות הספרים המובחרות

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברחבי הארץ רבנים מכולל "יבוע אומר" 03-8000770

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב:20,000 עותקים

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה